

КАКВО НИ РАЗКАЗВАТЪ КНИГИТЪ.

(Разказъ).

ичо Маркови иматъ едно малко момче на име Пенчо. Той е на 6 години, но е много уменъ и послушенъ. Пенчо обича много приказки, затова всеки пжть се моли на родителитъ си да му разкажът по една приказка.

Веднѣжъ майка му бѣше разправила приказката: „Какъ се приготвяватъ стеариновитъ свѣщи“. Когато майка му разправяше, той слушаше внимателно, за да ъхъ запомни добрѣ. Като се свърши приказката, Пенчо попита:

— Нима ти си ходила въ фабрицитъ и си видѣла какъ се приготвяватъ тѣзи свѣщи?

— Не, отговори майка му, минавала съмъ съ желѣзницата покрай една такава фабрика, но не съмъ влизала вжтрѣ да видѣхъ какво работѣтъ свѣщаритѣ.

— А отъ гдѣ знаешъ какъ се приготвяватъ стеариновитъ свѣщи?

— Научихъ го отъ книгата на П. — Бера, отговори майка му.

Другъ единъ пжть тя му бѣше разказала приказката за Сръбско-българската война. Богато му разправяше тази приказка, насмалко бѣ останѣло да извади бащиния си ножъ и да го забодѣ въ корема на рунтавото куче, което баща му бѣше довелъ отъ Сърбия на връщане отъ войната. Майка му свърши приказката съ сълзи на очи и каза: „Синко, не сж виновати сръбскитѣ кучета, а Сърбитѣ, защото тѣ навлѣзохъ като хайдутѣ въ България и искахъ да ограбѣтъ земята на